

LAMIĄCY (8) *part praes act impf*

a *pochylone*.

sg m N łamiący (3). *ϕ f N* łamiąc(a) (2). *ϕ A* łamiącą (1). *ϕ n N* łamiące (1). *ϕ pl I m* łamiąc(e)mi (1).

Sł stp s.v. łamać, Cn, Linde brak.

1. Posiadający moc kruszenia, niszczenia [co] (6) :

W przen (1) : Vox domini confringentis cedros: et confringet dominus cedros libani. Głos boży ięft łamiący drzewa Cedrowe y żłomi pan bog Cedri Libanu. WróbŻółt 28/5.

a. lek. Wyrażenia »łamiący kamień« [szyk 2 : 2] (4) : kiedy kozieł będzie kharmion Blufzczem drzewnym/ tedy krew takie⁸⁰ kozła bywa łamiąca Kamień y wypądzaiąca s człowieka/ to ięft z nyrek y z miechierza. *FalZioł I 48d, I 56d, 126a; Saxifragum, et saxifraga vel saxifragia, Lamikámień ziele nieyákíe Calculum álbo kámień łamiące. Mqcz 370a.*

b. Rozbijający morskie fale (1) : *Fluctifragus – wały łamiący. Calep 425a.*

2. Postępujący wbrew czemu; rebellis Calep [co] (2) : *Rebellis – Posłu fzeństwo obiecane łamiaci. Calep 897a.*

Wyrażenie: »wiarę łamiący« (1): Dla tegoć Rzymiánie Annibálá przeniewiernym/ á Kártágineńczyki niesłownemi á wiarę łamiącemi [foedifragos] zwáli: iż oni y o wiarę niedbáli/ y Przymierze łamác zwykli byli. ModrzBaz 21v.

Synonimy 1. kruszący, niszczący; 2. gwałcący, przestępujący.

Cf LAMACĆ